

[Else Zeuthen.]

der har udviklet sig, og dette kan der ikke være noget at indvende imod.

Endvidere søger man ved en gunstigere tilskudsordning at fremme ansættelsen af sundhedsplejersker, der har gennemgået kursus på Århus universitet. Jeg vil ikke på forhånd stille mig afvisende heroverfor, men jeg vil gerne være med til at drøfte dette i det udvalg, der bliver nedsat.

Det samme gælder forslaget om at yde statstilskud, som sigter på at fremme ansættelsen af skoleoverlæger. Vi vil gerne nærmere drøfte, hvorvidt denne foranstaltning er virkelig nødvendig.

Endelig skal jeg tilføje, at skolelægeordningen efter vor opfattelse bidrager til at fremme befolkningens fremtidige sundhed og produktionskraft, og vi vil derfor tilsige vor medvirken til at gennemføre en fuldt forsvarlig ordning.

Petra Petersen: Det er min gruppes opfattelse, at loven om skolelæger, der nu i alle tilfælde i store dele af landet har virket i 10 år, har virket efter sin hensigt og har ydet stor beskyttelse af folkesundheden gennem de undersøgelser, der foretages i henhold til denne lov.

Det ministerielle udvalg vedrørende helbredsundersøgelser af børn har jo i anledning af lovens revision sammen med sundhedsstyrelsen gennemgået loven og foreslået de ændringer, vi nu har til behandling. Mit parti finder, at disse ændringer er rimelige, og vi kan derfor tiltræde dem.

Alfred Jørgensen: I de nu forløbne 10 år, siden loven om skolelæger trådte i kraft, har der været lejlighed til at bedømme dens værdi i det praktiske liv, og de erfaringer, jeg har gjort med hensyn til lovens virkninger, går ud på, at det regelmæssige tilsyn med børnenes sundhedstilstand gennem skolen har vist sig at være værdifuldt både med hensyn til at forebygge sygdomme hos børnene under deres opvækst og med hensyn til at konstatere tilstedeværelsen af svagheitilstande hos børnene og bringe dem under kontrol. Da det imidlertid ikke her drejer sig om en almindelig revision af loven, skal jeg ikke komme nærmere ind på almindelige betragtninger, men

holde mig til enkelthederne i det foreliggende lovforslag.

Med hensyn til amtslægers adgang til at opnå ansættelse som skolelæger er det vanskeligt at overse alle konsekvenser af en sådan ordning. Da der imidlertid ikke er tale om nogen generel ordning, men der blot åbnes en mulighed for en sådan løsning, hvor stedlige forhold og personlige kvalifikationer taler derfor, er der vel næppe grund til at nære større betænkelighed.

Med hensyn til den støtte, skolelæger har af den ansatte sundhedsplejerske, finder jeg grund til at fremhæve den store værdi, en velkvalificeret sundhedsplejerskes arbejde har ved kontrollen af børnenes sundhedstilstand, og her vil jeg gerne foruden den almindelige sygeplejeuddannelse også fremhæve værdien af almindelige menneskelige og pædagogiske kvalifikationer. Men når lovforslaget synes at ville gå et skridt videre og tillægge et universitetskursus en værdi, der berettiger til forøget tilskud fra staten, er jeg ikke så glad for det.

Jeg underkender ikke, at denne specielle uddannelse for øvrigt har sin berettigelse, men finder ikke, at den hører med til de nødvendige kvalifikationer, der kan kræves af en sundhedsplejerske i skolen. De økonomiske konsekvenser af dette punkt i lovforslaget kan jeg ikke overse, og jeg anmoder om, at dette spørgsmål må blive underkastet en nærmere undersøgelse.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg takker for den saglige behandling, der her har fundet sted.

Det er rimeligt, at der nedsættes et udvalg, og da lovforslagets enkeltheder er af absolut upolitisk karakter og må være genstand for fuldstændig fri overvejelse, må man i udvalget kunne beskæftige sig nærmere med de spørgsmål, der kan tænkes at fremkalde meningsforskelle.

Der har været fremsat enkelte reserverede bemærkninger over for skolelægeordningen, men jeg skal gerne i det udvalg, der nedsættes, give de oplysninger, det må være mig muligt at fremkomme med.

Hermed sluttede forhandlingen.